

ligere“ *Aldersrentenydere*, men ved Lovens Behandling paa Rigsdagen blev der indsat Bestemmelser, som nødvendiggjorde yderligere Tabeller. Det blev saaledes efter en Henvendelse fra Invalididentenydernes Organisationer bestemt, at *Tillægget for Invaliditet* skulde indgaa i Grundbeløbet for *Invalididenten* ved Beregningen af det fradragsfri Beløb, jfr. Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 1, og der blev ved Forliget i 1933 yderligere i Lovens § 85 indsat 2 Bestemmelser i Stk. 4 og Stk. 5, hvorved bl. a. *visse Rentenydere* bibeholdt deres hidtidige Grundbeløb, jfr. nedenfor.

Det blev derfor nødvendigt ikke blot at opstille særlige Tabeller for Aldersrenten og for Invalididenten, men der maatte yderligere opstilles særlige Tabeller over Renten til Personer, der havde faaet Renten tillagt fra et Tidspunkt *henholdsvis før og efter den 1. Oktober 1933*. Der maatte endvidere opstilles *særlige Tabeller for Ægtepar, hvoraf den ene Ægtefælle var berettiget til Aldersrente, den anden til Invalididenten*. Endelig maatte der opstilles *særlige Tabeller for Rentenydere*, der pr. 1. Oktober 1933 *overgik fra Invalididenten til Aldersrente i Medfør af Folkeforsikringslovens § 57*, hvorefter en Invalididentenyder, naar han fylder 65 Aar, overgaar til at nyde Aldersrente, for saa vidt han opfylder Betingelserne herfor.

Hertil kommer, at der ved Fastsættelsen af Renten til Ægtefæller, der begge er renteberettiget, foreligger en Række forskellige Kombinationsmuligheder under Hensyn til Rentens Art og Tidspunktet for dens Begyndelse, saaledes at det ogsaa herved er blevet vanskeligt at fastslaa, efter hvilken Tabel et nærmere angivet Ægtepars Rente skal beregnes. Det samlede Resultat er herefter blevet, at der efter den gældende Lov maa opstilles *mindst 5 Tabeller for hver Kommune*gruppe — for Landkommunernes Vedkommende 7 — og at der med Hensyn til, under hvilke Tabeller de enkelte Rentenydere skal henføres, foreligger et stort Antal Kombinationsmuligheder; i Tabellerne for Landkommunerne er der saaledes opregnet omtrent 30 saadanne Muligheder, og denne Opregning er endda ikke udtømmende. Det vil herefter utvivlsomt for de sociale Udvalg være af stor Betydning, om der kunde gennemføres en Simplifikation af dette System.

Grunden til Opstillingen af de forskellige Tabeller er, at det *fradragsfri Beløb* — nemlig 40 pCt. af Rentens Grundbeløb — er *forskelligt for de forskellige Kategorier af Rentenydere, der hver har sit særlige Grundbeløb*. Princippet i nærværende Lov-

forslag er herefter *at erstatte disse forskellige Grundbeløb med eet*, nemlig Grundbeløbet efter Lovens § 39, saaledes at man kan nøjes med een Tabel for hver Kommunegruppe. Til de deri udfundne Rentebeløb føjes der herefter Tillæg, der paa det nærmeste svarer til Forskellen mellem Grundbeløbet efter § 39 og de Grundbeløb, hvorefter Renten hidtil er blevet beregnet. Der vil herved for Personer med ingen eller ringe Indtægt i en Række Tilfælde indtræde en mindre Renteforhøjelse. For Personer med større Indtægter vil der kunne indtræde en mindre Nedgang, der dog, for saa vidt angaar Invalididentenydere med en vis Arbejdsindtægt, vil blive fuldt opvejet ved en ændret Regel om Indtægtsberegningen, hvorefter der foruden de 40 pCt. af Grundbeløbet skal bortses fra et Beløb svarende til hele Grundbeløbet — nu kun 60 pCt. heraf — ved Beregningen af den Indtægt, paa Grundlag af hvilken Renten fastsættes. Rentenydere af de hidtil beskyttede Kategorier, altsaa Rentenydere, der har faaet Renten tillagt fra et Tidspunkt før 1. Oktober 1933, vil herefter, hvis de har Indtægt af Betydning, kunne faa en vis Nedsættelse i Renten, og det samme gælder Invalididentenydere, der har væsentlige Indtægter af andet end Arbejde. Men denne Nedsættelse er i det store og hele saa ringe, at den praktisk talt ikke vil mærkes, navnlig naar Hensyn tages til, at Rentebeløbene som Følge af Reguleringen efter Pristallet vil blive forhøjet med 3 pCt. samtidig med, at nærværende Lovforslag tænkes sat i Kraft, i hvilken Forbindelse man skal bemærke, at det alt overvejende Flertal af Rentenydere fuldt ud vil faa Fordel af denne Regulering. Skulde en Rentenedsættelse i enkelte Tilfælde medføre Vanskeligheder for paa-gældende, gaar man ud fra, at vedkommende Kommune i Overensstemmelse med Reglerne om personligt Tillæg vil føle sig opfordret til at afhjælpe Vanskeligheden gennem Ydelsen af et personligt Tillæg til Renten.

Om de Forandringer, man saaledes foreslaar foretaget, skal man bemærke følgende:

1. Det foreslaas at ændre Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 1, saaledes, at Grundbeløbet for Alders- og Invalididenten skal være ens ved Beregningen af det fradragsfri Beløb. Tillægget for Invaliditet efter Lovens § 40, Stk. 1, skal derfor ikke længer indgaa i det Grundbeløb, hvoraf